

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΥΝΑΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δὲς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἀναγνώση τὰ ἐπόμενα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν :

Μετὰ δεκαπενθήμερον ἐπανακάμπτει ἐκ τῆς ἀνά τὴν Εὐρώπην περιοδείας του ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, περὶ τὰ τέλη δὲ Ἰουλίου τελοῦνται πάλιν τὰ κατ' ἔτος μεγάλα στρατιωτικά γυμνάσια. Λέγεται δὲ ὅτι φέτος: ἐκτὸς 15 **χιλιάδων τακτικοῦ στρατοῦ** θέλει λάβει μέρος εἰς τὰ γυμνάσια ταῦτα καὶ ἡ ἔθνοφυλακὴ, τὸ ὅλον περὶ τὰς 28 χιλιάδας, **ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν**, ὡς τὸ σῆμα, τοῦ ἡγεμόνος.

Καὶ ἐπειδὴ καταλήγουσιν αἱ πληροφορίαι ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἡγεμόνος, καθυποβάλλομεν τὰς ἀνατέρω γραμμάς ἵνα τὰς ἀναγνώσῃ ὁ Μεγαλειότατος, προπαρασκευαζόμενος ἀκριβῶς μετὰ 12 ἡμέρας, κατὰ τὴν α' Ὁραν, νὰ ἀπέλθῃ μακάριος νὰ δροσισθῇ εἰς τὰ λουτρά τοῦ Βισβάδεν, ἐνῶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας θὰ ψήνεται ὑπὸ ἥλιον βουλγαρικὸν ἔχων τὸ πρόσταγμα τῶν γενικῶν γυμνασίων.

Ἄγνότατον Ἕλληνα καὶ ἄνθρωπον ξενίζουσιν αἱ Ἀθηναί, τὸν ἐν Βραζιλίᾳ ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένον Σοφοκλέα Πετσάλην, ἀδελφὸν τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ κοινοῦ φίλου παντὸς φύλου καὶ τμηματάρχου τῶν χαρίτων Τέλη τοῦ ἀρίστου, τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα πληροῦντος ὑπὸ τῆς ἰδίας χάριτος καὶ δξυνοίας καὶ εὐφυΐας καὶ εὐψυχίας καὶ δραστηριότητος καὶ παιδείας καὶ ἀγνότητος καὶ ἀστείότητος. Ὁ κ. Σοφοκλῆς Πετσάλης εἶνε σὺν τῷ ἐτέρῳ αὐτοῦ ἀδελφῷ Περικλεῖ τῷ ἱατρῷ οὐχὶ ὀνόματι ἀλλὰ πράγματι πρόξενοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πρῶτοι νοοῦντες πᾶσαν ἀνάγκην τοῦ Γένους, πρῶτοι δὲ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνευ σαλπίγγων καὶ ἀγυρτιῶν, παντὸς Ἕλληνοφίλου καὶ συμβουλοῦ καὶ προστάται, τηροῦντες ἐν τῷ οἴκῳ ἐν ταῖς σκυθικαῖς ἐκείναις καὶ μισελληνικαῖς ἐρημίαις ἀγὰν τὰ ἤθη καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ποθητῆς πατρίδος. Ὁ καλὸς Σοφοκλῆς, καίτοι μόλις πρὸ δέκα ἐτῶν ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀλλὰ ποικῶν ὑπὸ νοσταλγίας, ἤλθε πάλιν μετὰ τῆς ἐλληνοσθεσεως αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων νὰ ἀναπνεύσῃ τὴν ἀέρα τῆς πατρίδος, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ οὕτω δροσισθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν

ἐστίαν του, ἐξακολουθῶν ἐκεῖ τὸν χρῆστον καὶ ἑλληνικώτατον αὐτοῦ βίον. Χρηστὲ Σοφοκλεῖς, εὐτύχει ἐνταῦθά τε καὶ ἐκεῖ καὶ πανταχοῦ καὶ πάντοτε!

Ἀπὸ τὸ 1858 ὑπῆρχον εἶδη ἐκθέσεων ἐν τῷ καταστήματι Ὀλυμπίων τὰ ὁποῖα ἀγορασθέντα ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸς ἐπιτροπικῶν ἔμενον ἐκεῖ ἀνωφελῆ καὶ ἄχρηστα φθειρόμενα καὶ ἐξαφανιζόμενα ἕως ὅτου ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους, τῶρα ποῦ τὸ κατὰστημα τῶν Ὀλυμπίων θὰ μεταβληθῇ εἰς Καπινοκοπήριον νὰ πωληθῶσι τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀγορασθῶσι ὅλα, διότι καὶ καλὰ εἶνε καθὸ συνθέματα καὶ πολὺ ἐφθηνὰ πωλοῦνται.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΕΒΙΔΟΥ-ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ

Κύριε συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**

Ἀπεκάλεσα διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς 3 Ἰουλίου ε. ε. ἄτιμον καὶ ἐπονείδιστον τὴν τακτικὴν τοῦ Τ. Φιλήμονος, τοῦτο μὲν διότι πρῶτος αὐτὸς ἐν τῷ «Αἰῶνι» τῆς 2 Ἰουλίου ε. ε. ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς εὐπρεποῦς συζητήσεως, οὗς αὐτὸς ἀνέκαθεν ἀγνοεῖ, ὠνόμασεν *ἄτιμον συκοφαντίαν* καὶ *θρασύδειλιαν* τὴν πρὸς αὐτὸν πολιτικὴν καὶ εὐθαρσῆ συμπεριφορὰν μου, ἔπειτα δὲ διότι καὶ ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων *ὑβριστής, ἄτιμος συκοφάντης* καὶ *θρασύδειλος* ἀποδεικνύεται αὐτὸς οὗτος ὁ Τ. Φιλήμων. Καὶ ἀμυνόμενος κατ' ἐπιθέσεως οὕτως αἰ δίκου καὶ σκαιᾶς, μεθ' ὕβρεων βαρειῶν κατ' ἐμοῦ, δημοσιευθεῖσων ἐν τῷ «Αἰῶνι», δὲν ἐδυνάμην ἰὰ μὴ ἐκφράσω πλέον τὴν περὶ τοῦ ἐπιτεθέντος ὡς ἀνωτέρω ἐνδόμυχον πεποιθῆσίν μου.

Εἶπον ἐμὶλῶν πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν : «Καὶ εὐρέθη »δημοσιογράφος, ὅστις ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶς εἰσθε »ἀνέστησι καὶ ἄεργοι, οἱ ἔμποροι, οἱ βιομήχανοι, οἱ λόγιοι, οἱ ἐργάται, οἵτινες τὸσάκις μᾶς παρηκολουθήσατε». Ἀπειτιμώμην δὲ πρὸς ἐξακισχιλίους πάσης τάξεως ἀνθρώπους, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Σούτζου εἰρηνικὴν ἐκείνην διαδήλωσιν τῆς 30 Ἰουνίου.

Ἐρωτῶ πάντα συνετὸν ἄνθρωπον, ἂν ἡ ἀνωτέρω φράσις ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμὴ μονομαχίας, καίτοι ἀπε-

ποιήθην τὴν πρόκλησιν οὐχὶ ἐλλείψει ἀφορμῆς, οὐτε διότι πολιτεύομαι ἐν τῇ πατρίδι μου, ἀλλὰ διότι ἔχω τὸ θάρρος νὰ ἀποκρούσω κατ' ἀρχὴν τὴν διὰ τῶν ὅπλων ἰκαροποίησιν ὡς ἀξιοποιοῦν, ἀσκοποῦν καὶ γελοῖαν, ὅπως ρητῶς ἔγραψαν οἱ ἀξιοτίμοι μάρτυρες τοῦ Τ. Φιλίμωνος. Ἀπέκρουσαν δὲ τὴν μονομαχίαν πληθὺς ἐντίμων ἀνδρῶν, γενναιοτέρων πολὺ τοῦ παλαιστοῦ Παταρῆ Φιλίμωνος; στρατηγοὶ δὲ ἀρητίλοι, πᾶσαι σχεδὸν αἱ νομοθεσίαι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ οἱ πλείστοι τῶν περὶ μονομαχίας γραψάντων εὐκλεῶν συγγραφέων, καίτοι οὐδεὶς ἀληθῶς δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν πρὸς τοὺς μονομαχοῦντας σεβασμὸν, διότι ὑπεύκουσιν οὗτοι εἰς κοινωνικὰς προλήψεις.

Ἐπρεπε νὰ εὐρεθῇ εἰς γνωστὸς ἀνὴρ ἀνθρώπος, ὁ Τ. Φιλίμων, ὄργανον πολλάκις φαύλων καὶ ἀντεθνικῶν σκοπῶν γενόμενος (διὰ τὴν δυστυχίαν δὲ τοῦ τόπου τούτου καὶ πρὸ ἀνιμνευτικῶν χρόνων δημοσιογράφος) ἵνα νομίσῃ ὅτι διὰ τοιούτων δονκιωτικῶν θαρραλεοτήτων δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὴν πρὸς τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ πεποιθήσιν τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας, ἧς πεποιθήσεως κατ' ἀντίστροφον λόγον καὶ ἐπ' ἐσχάτων δις ἐλαβε πικρὰν τὴν πείραν καὶ τὸ δίδαγμα, λαβὼν ὡς ὑποψήφιος μὲν δημοτικὸς σύμβουλος τὴν 36ν ἑσίν, ὡς ὑποψήφιος δὲ βουλευτῆς τὴν ἑσίν βιβλιοθηκαρίου κατ' ἐπιε κειαν.

Δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται βεβαίως πλέον νὰ συζητήσω πρὸς ἀνθρώπον, οἷος ἐφωράθη καὶ ἐπ' ἐσχάτων ὁ Τ. Φιλίμων ὥστε τὰ κατωτέρω παρ' ἐμοῦ δημοσιευόμενα γράφονται οὐχὶ πρὸς συζήτησιν, ἀλλ' ἵνα ἀποδειχθῇ καὶ ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου.

Ζητεῖ τὸ φύλλον, τὴν σελίδα, τὴν στήλην καὶ τοὺς στίχους, ἐνθα ἀπεκάλεσε τοὺς πολίτας τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς *glia* φρονοῦντας τῷ κ. Δ. Σούτζου ἀέργους ἢ ἀρεστίους, διότι αὐταὶ εἶνε αἱ λέξεις, ἃς εἶπον τῇ 30 Ἰουνίου μετὰ τὴν διαδήλωσιν πρὸς τὸν ἐκεῖ συνηγμένον πολυπληθῆ Λόν.

Ἀμέσως.

α.) Ἡ ἐν Ἀθήναις διαδήλωσις, καθ' ἣν ὠμίλησα δι' ὀλίγων, ἐγένετο τῇ 30 Ἰουνίου, ἡμέρα Πέμπτη. Ἀλλ' ἤδη τῇ 27 Ἰουνίου, ἡμέρα Δευτέρα, καὶ μετὰ τὴν ἐν Κηρυστιᾷ διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Σούτζου, τὴν γενομένην τῇ 26 Ἰουνίου, ἡμέρα Κυριακῇ, ὁ Τ. Φιλίμων ἔγραψεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4200 φύλλῳ (σελ. 2, στήλ. 3) τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου, χθὲς δὲ (Κυριακῇ) δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, ἐγένοντο διαδηλώσεις ὑπὲρ τῶν δύο ὑποψηφίων Διμάρχων κκ. Δ. Σούτζου καὶ Μ. Μελά. Αἱ διαδηλώσεις συνίσταντο ἀρὰ γε εἰς συρροὴν κελογέων, ἐκδηλούντων τὸ φρόνημά των ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων; Δυστυχῶς ὄχι. Προηγίτο τῶν διαδηλώσεων σημαία, φέρουσα ἢ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Σούτζου, ἢ δὲ τοῦ Μ. Μελά, περιστοιχίζετο ὁ κρατῶν τὴν σημαίαν ὑπὸ ἐκατοστῶς παιδίων ἢ ἐφήδων, ἧτοι μὴ ἐκλογέων, ζητωκραυγούντων, ἐκάθητο ἐφ' ἀμαξῶν ἕτεροι, κρατοῦντες πεταγαλικά, καὶ ἱκανοὶ περιεργοὶ μακρότερον παρηκολούθησαν. Ἡ τοιούτη συνάθροις ἐκ 200 ἢ 300, τὸ πολὺ, ἐν οἷς βεβαίως οὐδὲ οἱ πενήκοντα ἐκλογεῖς, περιήρχετο τὰς πόδας ἀνευφημοῦσα. Ἀλλ' ὁ τόπος τῆς φωνῆς τῶν ζητωκραυγούντων ἀπεδείκνυεν, ὅτι δὲν ἦσαν ἄνδρες, ἀλλ' ἄκακα παιδιά οἱ φωνάζοντες».

Καὶ κατωτέρω:

Ἐάν σεῖς οἱ διαγωνιζόμενοι ἔχητε πράγματι ἐπιρροὴν ἀδιενεργήσατε εἰρηνικὴν συνάθροιςιν καταστηματαρχῶν, λογιῶν, οἰκογενειάρχων, κτηματιῶν, γεωργῶν, βιομηχάνων,

πέργατων, ὅπως διασκεφθῇ ὑπὲρ τοῦ πρακτέου καὶ ὑπὲρ ὑμῶν τοιούτην ὅμως σώφρονα, γενναίαν, ἀληθῶς δημοκρατικὴν, ἀληθῶς πολιτικὴν διαδήλωσιν, δὲν δύνασθε νὰ ἐνεργήσατε, οὕτω δὲ καταφεύγετε εἰς τὰς κομικὰς ἐπιδείξεις καὶ εἰς τὰς γελοίας διαδηλώσεις, τὰς διὰ χρημάτων κινούμενας, καὶ εἰς μέθη, εἰς ὕβρεις, εἰς ραβδικομοὺς καὶ εἰς τραῦματα ἀποληγούσας».

β.) Τῇ 29 Ἰουνίου, Τετάρτῃ, πάλιν μετὰ τὴν ἐν Κηρυστιᾷ διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Σούτζου καὶ πρὶν ἢ ἐγὼ εἶπω ὅσα εἶπον, ὁ Τ. Φιλίμων ἔγραψεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4202 φύλλῳ (σελ. 4 στήλ. 1) τὰ ἑξῆς:

Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὴν συνάδελφον, τὴν κατακρινουσαν ἡμᾶς, εἶνε ζωῆ, εἶνε ἐνθουσιασμὸς τῶν οἰκοφυλάγων αἱ δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐκπεμπόμενοι κραυγαὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ ἀφ' ἀμαξῶν; Ἡ εἶνε ἐμπαιγμὸς τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, καὶ τότε ὀρθὰ καὶ δίκαια πάντα τὰ τελούμενα, ἢ εἶνε σπουδαῖον καθῆκον, καὶ ὕψιστον καὶ τιμημαλφὲς δικαίωμα, ὅτε πάντα τὰ τελούμενα ὄργια εἶναι ἀποτρόπαια καὶ καταδικαστέα. Ἐρωτῶμεν δὲ νὰ μᾶς πείρη, ἐάν ἀναγνωρίζῃ εἰς πενήκοντα ἢ ἑκατὸν, μὴ ἔχοντες ψήφον τοὺς πλείστους, μὴ μετερχομένους ἐλεύθερον ἐπάγγελμα καὶ μὴ ἀποτίνοντες φόρους, ἐάν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς διαιτωμένους ἐν οἰκοπωλείοις ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἀνάρθρους ἐκφέροντας κραυγὰς, ν' ἀνυσουῶσι νηϊάν πόλιν καὶ νὰ πειρῶνται ἐπίδρασιν κατὰ τῆς συνειδητήσεως δεκακισχιλίων πράγματι ἐκλογέων».

Τώρα ἐρωτῶ οὐχὶ τὸν Τ. Φιλίμονα, ἀλλὰ πάντα ἐντιμὸν ἀνθρώπον, ὅταν γράφηται περὶ τῶν φίλων ἡμῶν ἀδικητικῶς, ὅτι αἱ διαδηλώσεις αὐτῶν δὲν συνίσταντο εἰς συρροὴν ἐκλογέων, ὅτι ὁ κρατῶν τὴν σημαίαν περιστοιχίζετο ὑπὸ ἐκατοστῶς παιδίων ἢ ἐφήδων, ἧτοι μὴ ἐκλογέων, ὅτι ἡ συνάθροις; ἀπετελεῖτο ἐκ 200 ἢ 300 τὸ πολὺ, ἐν οἷς οὐδὲ οἱ 50 ἐκλογεῖς, ὅτι δὲν ἦσαν ἄνδρες, ἀλλ' ἄκακα παιδιά οἱ φωνάζοντες; ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, σελίδι καὶ στήλῃ κατ' ἀντιδιαστολήν, ὅταν παρεκλεσόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν διαδηλώσεις καταστηματαρχῶν, οἰκογενειάρχων, κτηματιῶν, γεωργῶν, βιομηχάνων, ἐργατῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ φύλλῳ, ὅταν (τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαιότερον) εἰς ἀπάντησιν τῶν γραφέντων κυρίως ὑπὲρ τῶν φίλων ἡμῶν ἐν τῇ IV. Ἐφημερίδι ὁ Τ. Φιλίμων ὀνομάζῃ αὐτοὺς πενήκοντα ἢ ἑκατὸν, μὴ ἔχοντες ψήφον τοὺς πλείστους, μὴ μετερχομένους ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, μὴ ἀποτίνοντες φόρους, διαιτωμένους ἐν οἰκοπωλείοις ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἀνάρθρους ἐκφέροντας κραυγὰς, ἐρωτῶ, λέγω, πάντα ἐντιμὸν ἀνθρώπον, ἐάν ὁ μὲν λαὸς, ὁ φίλα φρονῶν τῷ κ. Σούτζου, δὲν εἶχε δίκαιον νὰ εἶπῃ, ὥσπερ εἰς ἀνθρώπος, ὅτι ἐκλήθη παρὰ τοῦ Τιμ. Φιλίμωνος; Λούστρος, ἐγὼ δὲ ἐν δὲν ἤμην ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ὅταν μετὰ τὰ γραφέντα ὡς ἀνωτέρω τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ, εἶπον τῇ Πέμπτῃ περὶ τοῦ παλαιστοῦ, ὅτι ἀπεκάλεσεν ἀρεστίους καὶ ἀέργους ἐκεῖνους, οἷτινες παρηκολούθησαν ἡμᾶς τοσαῦτες.

Τί ἄλλο, ὦ ἀνθρώπε, εἶνε οἱ ἀρεστοὶ καὶ οἱ ἀέργοι, ἢ οἱ μὴ μετερχόμενοι ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, οἱ μὴ ἀποτίνοντες φόρους, οἱ διαιτωμένοι ἐν οἰκοπωλείοις ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἀνάρθρους ἐκφέροντες κραυγὰς;

Ἄναγνους τὰ ἀνωτέρω κείμενα, καὶ διατυπῶν τὴν καθολικὴν γνώμην τῆς πόλεως περὶ αὐτῶν, ἧτις εἶχεν ἤδη ἐκδώσει τὴν ἐτυμηγορίαν, εἶπον τῇ Πέμπτῃ τὰ ἀνωτέρω.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ παλαιστὴς ἐδημοσίευσεν καὶ τρίτον ἄρθρον, ἐν ᾧ ἠθέλησε δῆθεν νὰ μετριάσῃ τὰς ὕβρεις, ἃς εἶ-

γεν ἤδη ἐκφέρει κατὰ τοῦ λαοῦ, τοῦ φίλα φρονούντος ἡμῖν. Τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο ἐγράφη μετὰ τὴν ἐμὴν ὀμιλίαν, ἥ-τοι τῇ Παρασκευῇ 1 Ἰουλίου, μετὰ τὴν διαδήλωσιν τούτε-στι τῆς Πέμπτης.

Καὶ τοῦτο ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον εἶνε πάλιν μεστὸν ἰη-σουϊτισμοῦ καὶ ὕβρεων πρὸς τὸν λαόν, τὸν φίλα ἡμῖν φρο-νούντα. Καὶ ἐκ τῶν ὑτέρων ἄρα ἀποδεικνύεται ὅτι καλῶς ἐχαρακτηρίσθησαν τὰ περὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν πρότερον παρὰ τοῦ ἡμετέρου παλαιστοῦ γραφέντα.

Ἐπὶ τὰ κείμενα:

Φύλλον «Λίθων» ὑπ' ἀριθ. 4204 τῆς 1 Ἰουλίου, Παρα-σκευῇ :

α') Διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Σούτζου : «Ἐκλογεῖς βε-νθαίως παρηκολούθουν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, ἐν οἷς καὶ πολλοί-ντατο σπουδαῖοι πολῖται· τὸ λοιπὸν ἦν πλήθος περιέρ-νων, παιδίων, ἐφήδων (αὐτοὶ εἶνε οἱ Λοῦστροι) καὶ ἀλλοδαπῶν.» (σελ. 1, στήλη 3.)

β') Διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Κ. Φρεαρίτου : «Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην οἱ πρὸ ὥρας συνηγμένοι ἐνόπιον τῆς οἰκίας » τοῦ κ. Κ. Φρεαρίτου πολῖται ἠριθμοῦντο περὶ τοὺς χιλίους, » ἄπαντες καταστηματαρχαί, ἔμποροι, δικηγόροι, ἰατροί, » βιομηχάνοι καὶ κτηματῖαι, οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐκλο-» γέων τῆς πρωτεύουσας. Οὐδὲ εἰς παῖς ἢ ἐφηβος ἐφαί-» νετο ἐν μέσῳ τῆς συναθροίσεως ταύτης, οὐδεὶς ἄγνωστος » ἢ ἀνώνυμος.» (σελ. 1, στήλη 3.)

Καὶ κατωτέρω περὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Φρεαρίτου διαδηλώ-σεως : «οὐδαμῶς ἐφαίνετο ἢ τις παῖς, ἢ τις ἄγνωστος, ἢ » τις ἀνώνυμος, πάντες δὲ ἦσαν ἐργάται ἀληθεῖς καὶ διακε-» κρημένοι πολῖται, ἐκλογεῖς πραγματικοί· οὐδεμία ἠκούετο » ἄναρθρος κραυγὴ ἢ τὰ εἰσαχθέντα παλαμάκια, ἀλλ' ἐπε-» κράτει ἢ ἐπιβήλλουσα σιγὴ τῶν σπουδαίων καὶ συναισθα-» νηθέντων τὸ μέγεθος τῆς στιγμῆς πολιτῶν.» (σελ. 2, στήλ. 4.)

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὰ εὐθὺς ἀνωτέρω τρία κείμενα ἐ-δημοσιεύθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ, ἐν ᾧ λέγονται μὲν τινες εὐνοϊκαὶ λέξεις ὑπὲρ τῶν πολιτῶν τῆς πόλεως, ἰησουϊτικώ-τατα ὅμως γίνονται καὶ αἱ ἀντιθέσεις καὶ οἱ παραλληλι-σμοὶ μεταξὺ τῶν ἡμετέρων φίλων καὶ τῶν φίλων τῶν ἀντι-θέτων. Μεταξὺ παιδίων καὶ ἐφήδων, ἀγνωστων καὶ ἀνωνύμων, τῶν δὲ ἀντιθέτων ἡμῖν ἀπάντων καταστη-ματαρχῶν, ἐμπόρων βιομηχάνων κλπ.

Ὅπως δὴποτε δὲ αἱ εὐνοϊκαὶ λέξεις ἐλέχθησαν τὴν ὑπε-ραίαν τῆς ἐμῆς ὀμιλίας, πρότερον οὐδεμία, εἰμὴ μόνον λῆρος καὶ ὕβρεις κατὰ τῶν ἡμετέρων φίλων, οἷτινες ἐκ τῶν ἀπο-τελεσμάτων ἀπεδείχθησαν οὐχὶ ὑπὲρ τοὺς χιλίους, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς τετρακισχιλίους.

Ὅτι πάλιν ἠγνῶσι κυρίως τοὺς ἡμετέρους φίλους ὅταν ὁ παλαιστὴς ἔγραψε τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ περὶ ἀκά-κων παιδίων ἢ ἐφήδων, περὶ μὴ ἐχόντων ψῆφον, μὴ μετερ-χομένων ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, μὴ ἀποτινόντων φόρους, διαιτωμένων ἐν οἶνοπωλείοις ἐπὶ ἐβδομάδας κλπ. ἀποδει-κνύεται ἀριδιλότατα καὶ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δημοσιευθέντος ἄρθρου τῆς Παρασκευῆς, ἐν ᾧ μεταχειρίζεται τὰς αὐτὰς λέ-ξεις, ἀντιθέτων τὴν ὑπὲρ ἡμῶν διαδήλωσιν πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Φρεαρίτου, καὶ προσθέτων καθ' ἡμῶν τὰς λέξεις ἄγνωστοι, ἀνώνυμοι κλπ.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, δημοσιευθησόμενα καὶ ἐν παραρτή-ματι (διότι καὶ εἰς τοῦτο κατέφυγεν ὁ παλαιστὴς) δὲν μέ-νει ἢ νὰ κλίνη ὁ Τ. Φιλήμων τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ αἰτήσῃται συγγνώμην, ὡς ὑποσχέθη. Ἄλλως δικαιούται πᾶς τις καὶ ἐγὼ μεταχειριζόμενος τὰς αὐτὰς λέξεις, τὰς κατ' ἐμοῦ γρα-

φεῖσαι, νὰ ἀποδώσῃ αὐτῷ ταύτας καὶ νὰ καλῶμεν αὐτὸν ἀτιμορ σνοκοφάντην καὶ θρασυδελόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1883

Νικόλαος Δ. Λεβίδης

ΑΛΛΟΣ ΦΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 4 Ἰουλίου.

Δύο κόμματα ἐπάλειον ἐδῶ περὶ τὴν Δημαρχίαν τῆς Σπάρ-της. Καὶ τὸ μὲν ὑλικῶς ἀποτυχόν, ἀλλ' ἠθικῶς ἐπιτυχόν σύστημα εἶχε προβάλλει ὡς ὑποψήφιον ἄνδρα ρέκτιν δια-κρινόμενον ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος καὶ πνεύματι προόδου, ἧς τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα καλῶς ἐξικόνισεν ἐν τῷ προ-γράμματι του, καὶ ὁ ὁποῖος ἐδειξε τὴν εὐθύτητά του, μὴ θελήσας νὰ παραχωρήσῃ παρανόμως προνομίας εἰς κομμα-ταρχίσκους τινας, οἷτινες ἐδῶκαν τὴν ὑποστήριξιν των εἰς ἄλλους ὑποσχεθέντας αὐτοῖς πολλὰ· καὶ ὄχι εἰς αὐτὸν μὴ ἐννοοῦντα νὰ ὑποσχεθῇ εἰμὴ ὅτι συνέφερε τῷ τόπῳ. Αἱ φράσαι δὲ αὐταὶ νομίζω, ὅτι πρέπει καλῶς νὰ σημειωθῶσι, διότι δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν, διὰ πολλοῦ· Ἐλλήνας ὑποψηφίους δημάρχους· ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ὁ κ. Κρεββατᾶς ὁ ἐπιλαχὼν δήμαρχος Σπάρτης.

Τὸ δὲ σύστημα τὸ διὰ τῶν συνήθων κακοήθων μέσων ἐ-πιτυχόν ὡς ὑποψήφιον εἶχε προβάλλει τὸν κ. Μελετόπουλον, ἄνθρωπον, ὅστις ἔμπορεῖ νὰ ἦνε πολὺ καλὸς εἰς τὸ νὰ κτιζῇ σπήτια, δὲν εἶνε ἡμῶς ἱκανὸς νὰ καθέξῃ τὴν ἐλαχίστην δι-μοσίαν θέσιν, ὡς μὴ περικοσμούμενος ὑπ' οὐδενὸς ἐκείνων τῶν προτερημάτων, ὑπ' ὧν ὀφείλει νὰ στολιζέται πᾶς δη-μόσιος ἄρχων.

Καὶ ἐν τούτοις, ἂν καὶ ὁ κ. Κρεββατᾶς ὑπεστηρίζετο ὑπ' ὄλου τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου, διορῶντος ἐν αὐτῷ πρό-σωπον, ὅπερ ἔμελλε ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν πρὸς τὴν ὀπισθοδρό-μησιν δρόμον τῆς πόλεως δίδων ὄψησιν πρὸς τὴν πρόοδον, ἀφ' ἧς πολλοὺς παρασάγγας ἀπέχει ὁ δυστυχῆς οὗτος τό-πος, ἐν τούτοις ὁ κ. Κρεββατᾶς ἀπέτυχε καὶ ἐπέτυχε τὸ ἄλλο σύστημα, ἐορτάζον σήμερον διὰ νταουλλῶν καὶ ζουρ-νάδων τὸν θρίαμβόν του, οὗ τηλεγραφικῶς μετέσχε καὶ ὁ κ. Τρικοπῆς. Καὶ οὗτω καὶ πάλιν ὁ δυστυχῆς λαὸς μεθίων καὶ ἀπὸ τὰ ρουσφέτια καὶ ἀπὸ τὸν ρητινίτην νομίζει ὅτι παρευρίσκειται εἰς ἐορτὴν μέλλουσαν νὰ χαράξῃ τὴν ὁδὸν τῆς πολιτικῆς του εὐημερίας καὶ δὲν ἐννοεῖ ὅτι συμμετέχει ἐορτῆς διδομένης, διότι καὶ νέαν τετραετίαν ἔπαιον εἰς τὰ δίχτυα τῶν ρουσφετλίδων καὶ αἰσχροῦν πολιτευτῶν. Ἀλλὰ ἔσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλωσι κακοήθεις καὶ εὐχρηθῶμεν ἵνα τὸ ἡμαρ μὴ ἐρίσταται πολὺ.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐν γένει καθ' ὅλον τὸν νομόν Λακωνίας ἐνηρ-γήθησαν μεθ' ἡσυχίας καὶ τὸ μόνον αἵματηρὸν ἐπεισόδιον εἶνε ὁ φόνος τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποψηφίων δημάρχων Οἰνοῦν-τος Δημαρᾶ, μὴ ἐμποδίσαν ἐν τούτοις τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντιθέτων αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συνυποψηφίων του.

Περὶ τὸν κρίνω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ Χρυσο-κανθάρου ἐδῶ ἠκούσθη μετὰ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἡ ἀγαλλία-σις ἦτο μεγαλειτέρα καθ' ὅσον ἔνεκα ἐσφαλμένων πλη-ροφοριῶν τὸ ἐνταῦθα τηλεγραφεῖον εἶχεν ἀναγγεῖλαι τὴν ὡς δημάρχου ἐπιτυχίαν του, εἰδῆσις, ἧτις πολλοὺς ἀνησύχισε καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ τρέξουν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διὰ νὰ μά-θουν τὴν ἀληθῆ εἰδήσιν, ἧτις ἐφθασε τὴν 11 μ. μ. ἐδῶ εὐ-τυχῶς ἀναγγεῖλασα τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Σούτσου.

Ταῦτες.